

have en vis Myndighed over dem. Det maa Befolkningen jo altsaa se at rette, og det kan den ogsaa. Men det kan ikke nytte, at den ærede Minister kommer her og siger, at der kan slet ingen Sammenligning være mellem Forsamlingen her og denovre i Vestindien, thi denne er ikke som en europæisk Rigsdag, hvor der er en ganske anden Frihed. Nej, vi have jo nok set noget lignende hos os, hvad jeg nylig har hentydet til. Dernæst skal jeg gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling). Jeg ved ikke, om han er her til Stede, men vilde beklage, om han ikke er her, jeg ved jo nok, at han har saa mange Embeder og Bestillinger, at det er meget vanskeligt for ham at være her til Stede i Rigsdagen. . . .

Anden Viceformand (Trier): Jeg gør opmærksom paa, at det omtalte ærede Medlem i Djebliffet er fraværende med Orlov.

Buff: Ja, det tænkte jeg jo nok! Jeg vil da ikke gøre min Bemærkning til ham saa udførlig, som jeg ellers vilde have gjort, men skal dog sige, at det vil vist være længe, inden dette ærede Medlem bliver enig med os om, at nu er Tiden kommen til at gøre noget for de arbejdende Erhverv her i Landet, for de borgerlige Erhverv i Almindelighed. Vi have jo set mange Prøver paa det ærede Medlems Modstand i det Kapitel. Nej, naar der er Tale om at faa Universitetets Embedsmænds Lønninger forhøje, saa er efter det ærede Medlems Mening altid Tiden inde til at tage fat og gøre noget; men naar der er Tale om at lette det betrængte Landbrug en lille bitte Smule, saa vide vi, at vi have ingen alvorligere og oprigtigere Modstander end det ærede Medlem. Dette gør ogsaa, at jeg ikke har saadan nogen særlig Kærlighed til Embedsmænd, og jeg vilde ikke se nogen Ulykke i, om der slet ingen fandtes i denne Sal. Lad dem passe deres Embeder, det saa de Vøn for og Pension bagester, og lad os saa sidde her og være med til at regere de andre. De ere Embedsmænd, de have Forpligtelser, som vi ikke have, og derfor saa de deres Vøn. (Ufbrydelse af Col ding). Sa, jeg kunde jo gerne svare det ærede Med-

lem; men jeg tror ikke, det hører ind her; vil han komme med sin Ufbrydelse saa højt, at Stenograferne kunne høre den, saa skal han ogsaa saa Svar paa staaende Fod. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds anførte som Grund mod at tage Hensyn til den Ændring, der er stillet af det ærede Medlem for Standerborg (S. Sørensen), saavel som den, der findes paa Finanslovsforslaget, og som er stillet af Flertallet af Finansudvalget, det, som jo altid her bliver anført, at der er ingen Mening i at hjælpe disse Prioritetshavere, thi det er dem, der ere de allerheldigst stillede, og som have haft allerstørst Fordel netop af saadanne Statsprioriteter. Ja, men den Grund gælder jo ikke længer, efter at den ærede Kultusminister selv er fremkommen med Forslag om at nedsætte dem. Den gælder saa hverken over for Flertalsforslaget eller over for det, der er Tale om i Ændringsforslaget fra det ærede Medlem for Standerborg. Vi ældre kunne jo alle huske, at for en Række Aar tilbage — jeg tror, det var i Slutningen af Halvfjerdserne — ja, jeg skal ikke komme ind paa at udvikle af hvad Grund, men det vide De ogsaa alle, tænker jeg — fik Sorø Akademi Vejlighed til at udlaane en 12—1300,000 Kr. Forholdene paa Penge markedet vare den Gang saaledes, at Renten var opad gaaende, og at det var et helt Nov saadan at faa et fast Laan til 4 pCt., og vi vide, at der den Gang strømmede Laansøgere til Kultusministeriet — til Kvæsturen tror jeg, det var, Andragenderne skulde indgives — i Hundredevis, ja i Tusindvis. Og det ved jeg saa godt, at det var et Held at faa disse Penge den Gang, det ansaas for et rent Nov. Desnaaget er den ærede Kultusminister jo kommen med et Forslag om, at disse Prioritetshavere skulle have Renten nedsat. Derfor siger jeg, at, efter at Ministeren er kommen med sit Forslag, have de Herrer i Højre ikke Ret til at bygge deres Modstand mod Rentenedsættelse for Folk, der have Statsprioriteter, paa det Grundlag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds gjorde, thi uagtet Forholdet er saaledes, som jeg har nævnt, har dog den højtærede Minister anset sig for forpligtet til at komme med Forslag om Rentenedsættelse for Sorø Akademis Vidler. — Hvad saa specielt det af det ærede Medlem for